TARYBOS REKOMENDACIJA

2017 m. liepos 11 d.

dėl 2017 m. Prancūzijos nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl 2017 m. Prancūzijos stabilumo programos

(2017/C 261/09)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 121 straipsnio 2 dalį ir 148 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo ([1]), ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo ([2]), ypač į jo 6 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją,

atsižvelgdama į Europos Parlamento rezoliucijas,

atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos išvadas,

atsižvelgdama į Užimtumo komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Socialinės apsaugos komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonominės politikos komiteto nuomonę,

kadangi:

(1) 2016 m. lapkričio 16 d. Komisija priėmė metinę augimo apžvalgą, kuria pradedamas 2017 m. Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras. 2017 m. kovo 9–10 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino metinėje augimo apžvalgoje nustatytus prioritetus. 2016 m. lapkričio 16 d. Komisija pagal Reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 priėmė įspėjimo mechanizmo ataskaitą, kurioje Prancūzija nurodyta kaip viena iš valstybių narių, dėl kurių reikės parengti nuodugnią apžvalgą. Tą pačią dieną Komisija taip pat priėmė rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl euro zonos ekonominės politikos; tą rekomendaciją Europos Vadovų Taryba patvirtino 2017 m. kovo 9–10 d. 2017 m. kovo 21 d. Taryba priėmė rekomendaciją dėl euro zonos ekonominės politikos (toliau – euro zonai skirta rekomendacija) ([3]);

(2) kaip valstybė narė, kurios valiuta yra euro, atsižvelgdama į glaudžias ekonominės ir pinigų sąjungos šalių ekonomikos sąsajas, Prancūzija turėtų užtikrinti, kad euro zonai skirta rekomendacija būtų visiškai ir laiku įgyvendinta, kaip nurodyta toliau išdėstytose 1–4 rekomendacijose;

(3) 2017 m. vasario 22 d. paskelbta 2017 m. Prancūzijos ataskaita. Joje įvertinta Prancūzijos pažanga, padaryta įgyvendinant 2016 m. liepos 12 d. Tarybos priimtas šaliai skirtas rekomendacijas, veiksmai, kurių Prancūzija ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais priimtas šaliai skirtas rekomendacijas, ir Prancūzijos pažanga siekiant nacionalinių tikslų pagal strategiją „Europa 2020“. Į ją įtraukti ir nuodugnios apžvalgos pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 5 straipsnį rezultatai, kurie taip pat buvo paskelbti 2017 m. vasario 22 d. Remdamasi savo analize, Komisija padarė išvadą, kad Prancūzijoje yra susidarę perviršiniai makroekonominiai disbalansai. Visų pirma Prancūzijai būdingas mažas konkurencingumas ir didelė bei didėjanti valstybės skola esant mažam našumo augimui. Itin svarbu imtis veiksmų, kad būtų sumažinta neigiamų padarinių Prancūzijos ekonomikai rizika ir, atsižvelgiant į šalies ekonomikos dydį bei tarpvalstybinę svarbą, neigiamo šalutinio poveikio visai ekonominei ir pinigų sąjungai rizika;

([1]) OL L 209, 1997 8 2, p. 1.
([2]) OL L 306, 2011 11 23, p. 25.
([3]) OL C 92, 2017 3 24, p. 1.

(4) 2017 m. balandžio 28 d. Prancūzija pateikė 2017 m. nacionalinę reformų programą ir 2017 m. stabilumo programą. Siekiant atsižvelgti į jų tarpusavio sąsajas, abi programos vertintos vienu metu;

(5) į atitinkamas konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas atsižvelgta sudarant 2014–2020 m. Europos struktūrinių ir investicijų fondų (toliau – ESI fondai) programas. Kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 ([1]) 23 straipsnyje, Komisija, jei tai būtina siekiant remti atitinkamų Tarybos rekomendacijų įgyvendinimą, gali paprašyti valstybės narės peržiūrėti savo partnerystės sutartį ir susijusias programas bei pasiūlyti jų pakeitimų. Kaip naudotųsi šia nuostata, Komisija išsamiau nurodė Priemonių, kuriomis ESI fondų veiksmingumas siejamas su patikimu ekonomikos valdymu, taikymo gairėse;

(6) šiuo metu Prancūzijai taikoma Stabilumo ir augimo pakto korekcinė dalis. 2017 m. stabilumo programoje Vyriausybė planuoja ištaisyti perviršinį deficitą ne vėliau kaip 2017 m., vadovaudamasi 2015 m. kovo 10 d. Tarybos rekomendacija pagal perviršinio deficito procedūrą, numatant nominalų 2,8 % BVP deficitą. Numatoma, kad nominalus deficitas toliau mažės ir 2020 m. sieks 1,3 % BVP. Vidutinės trukmės biudžeto tikslą – 0,4 % BVP struktūrinį deficitą – planuojama pasiekti ne vėliau kaip 2019 m. Tačiau prognozuojama, kad perskaičiuotas ([2]) struktūrinis balansas 2020 m. bus - 1,2 % BVP, todėl vidutinės trukmės tikslas programos laikotarpiu nebus pasiektas. 2017 m. stabilumo programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus bendrosios skolos santykis su BVP nuo 95,9 % BVP 2018 m. sumažės iki 93,1 % BVP 2020 m. Makroekonominis scenarijus, kuriuo grindžiamos tos biudžeto projekcijos, yra tikėtinas. Vis dėlto priemonės, kurių reikia norint pasiekti planuojamus deficito tikslus 2018 m. ir vėliau, nėra pakankamai konkretizuotos;

(7) 2015 m. kovo 10 d. Taryba rekomendavo Prancūzijai ne vėliau kaip 2017 m. ištaisyti perviršinio deficito padėtį ir pasiekti, kad 2017 m. valdžios sektoriaus deficitas sudarytų 2,8 % BVP, o tai atitiktų 0,9 % BVP struktūrinio balanso pagerėjimą. Remiantis Komisijos 2017 m. pavasario prognoze, numatoma, kad 2017 m. nominalus deficitas pasieks 3,0 % BVP – tai atitinka Sutartyje nustatytą pamatinę vertę, tačiau viršija Tarybos rekomenduotą tikslą. Numatoma, kad, jei politika nesikeis, 2018 m. nominalus deficitas sudarys 3,2 % BVP, taigi viršys Sutartyje nustatytą pamatinę vertę ir rodys, kad tvariam perviršinio deficito panaikinimui kyla rizika. Be to, neplanuojama, kad rekomenduojamos fiskalinės pastangos bus įdėtos per perviršinio deficito procedūros laikotarpį, nes Prancūzijos vykdoma konsolidavimo strategija pirmiausia grindžiama pagerėjusiomis ciklo sąlygomis ir išlikusiomis mažų palūkanų sąlygomis, o šių veiksnių valdžios institucijos nekontroliuoja;

(8) jei perviršinis deficitas galiausiai būtų laiku ir tvariai panaikintas, 2018 m. Prancūzijai būtų pradėta taikyti Stabilumo ir augimo pakto prevencinė dalis ir pereinamojo laikotarpio skolos taisyklė. Atsižvelgiant į Prancūzijos fiskalinę padėtį ir visų pirma jos skolos dydį, tikimasi, kad šalis toliau vykdys koregavimą siekdama vidutinės trukmės biudžeto tikslo – 0,4 % BVP struktūrinio deficito. Pagal bendrai sutartą koregavimo matricą taikant Stabilumo ir augimo paktą, tas koregavimas būtinas, kad grynųjų pirminių valdžios sektoriaus išlaidų ([3]) nominalusis augimas 2018 m. neviršytų 1,2 %. Tai atitiktų 0,6 % BVP metinį struktūrinį koregavimą. Jeigu politika nesikeis, esama rizikos, kad 2018 m. nuo to reikalavimo bus labai nukrypta. Taip pat esama rizikos, kad Prancūzija 2018 m. nesilaikys pereinamojo laikotarpio skolos taisyklės, nes prognozuojama, kad struktūrinis balansas pablogės 0,5 % BVP, palyginti su reikalavimu užtikrinti minimalų tolygų struktūrinį 0,4 % BVP koregavimą. Apskritai Taryba mano, kad Prancūzija turi būti pasirengusi imtis papildomų priemonių siekdama užtikrinti, kad 2017 m. būtų laikomasi reikalavimų, ir kad nuo 2018 m. reikės papildomų priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi Stabilumo ir augimo pakto nuostatų. Tačiau, kaip numatyta Reglamente (EB) Nr. 1466/97, vertinant biudžeto planus ir rezultatus turėtų būti remiamasi valstybės narės biudžeto balansu atsižvelgiant į ciklo sąlygas. Kaip primenama Komisijos

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

([2]) Pagal ciklą pakoreguotas balansas atėmus vienkartines ir laikinąsias priemones, Komisijos tarnybų perskaičiuotas taikant bendrai sutartą metodiką.

([3]) Grynąsias valdžios sektoriaus išlaidas sudaro bendrosios valdžios sektoriaus išlaidos, atėmus išlaidas palūkanoms, su Sąjungos programomis, kurios visiškai finansuojamos iš gautų Sąjungos lėšų, susijusias išlaidas ir išlaidas, atsirandančias dėl nediskrecinių su bedarbio pašalpomis susijusių pokyčių. Valstybės finansuojamas bendrojo pagrindinio kapitalo formavimas subalansuojamas per 4 metų laikotarpį. Įskaičiuojamos diskrecinės su pajamomis susijusios priemonės arba įstatymais nustatytas pajamų padidėjimas. Vienkartinės priemonės, susijusios tiek su pajamomis, tiek su išlaidomis, neįskaičiuojamos.

komunikate dėl 2017 m. Europos semestro, kuris pridedamas prie šių konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų, vertinant 2018 m. biudžeto planų projektus, o vėliau – 2018 m. biudžeto rezultatus, reikės tinkamai atsižvelgti į tikslą siekti fiskalinės krypties, kuri padėtų ir stiprinti vykstantį atsigavimą, ir užtikrinti Prancūzijos viešųjų finansų tvarumą. Šiame kontekste Taryba atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija ketina atlikti bendrą vertinimą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1466/97, visų pirma atsižvelgdama į Prancūzijos ciklinę padėtį;

(9) Prancūzijoje viešųjų išlaidų santykis su BVP yra vienas didžiausių Sąjungoje. Prognozuojama, kad išlaidų santykis 2017 m. sieks 56,2 % BVP, 9,7 procentinio punkto daugiau nei Sąjungoje. Prancūzija laikėsi išlaidomis grindžiamo konsolidavimo strategijos, kuri daugiausia paremta mažėjančiomis palūkanų normomis ir viešųjų investicijų mažinimu. Tačiau mažai tikėtina, kad mažos palūkanų normos išliks ir vidutinės trukmės laikotarpiu, o pelningų viešųjų investicijų mažinimas galėtų pakenkti būsimam ekonominiam potencialui. Kita vertus, peržiūrėjus išlaidas, nustatyti keli galimo našumo didinimo būdai, kurie nebuvo įgyvendinti. Peržiūrėjus išlaidas nustatyta nedidelė dalis – mažiau nei 2 % – sutaupytų visų planuotų išlaidų, t. y. 50 mlrd. EUR per 2015–2017 m. laikotarpį. Tačiau tik dalis jų įtrauktos į faktines 2016 m. biudžeto priemones, o 2017 m. Biudžeto įstatyme numatytos priemonės grindžiamos dar per 2015 m. išlaidų peržiūrą nustatytomis priemonėmis. Po išlaidų peržiūros sutaupytos lėšos galėtų labai padidėti išplėtus peržiūrimas išlaidų sritis ir įgyvendinus daugiametę strategiją, kad nustatytos sutaupytos lėšos visapusiškai taptų konkrečiomis biudžeto priemonėmis;

(10) didelės socialinio draudimo įmokos kartu su dideliais įmones slegiančiais mokesčiais gali atgrasyti nuo privačių investicijų ir trukdyti įmonėms augti ir įdarbinti naujų darbuotojų. Toliau įgyvendinamos darbo sąnaudų mažinimo politikos priemonės, o 2016 m. balandžio mėn. pradėtas pagal solidarumo ir atsakomybės paktą planuotas antrasis darbdavių socialinio draudimo įmokų mažinimo etapas. Be to, Vyriausybė 2017 m. nuo 6 % iki 7 % padidino mokestines lengvatas konkurencingumui ir užimtumui skatinti (CICE). Šios darbo jėgos mokesčių pleišto mažinimo priemonės Prancūzijos konkurencingumą gerino nuo 2013 m., bet anksčiau susikaupę nuostoliai dar nepadengti. 2015 m. vidutiniam darbo užmokesčiui Prancūzijoje tekusi darbdavių socialinio draudimo įmokų dalis, palyginti su visomis darbdaviui tenkančiomis darbo sąnaudomis, buvo didžiausia Sąjungoje, nors esama mažėjimo tendencijos. Naujausiuose šių priemonių vertinimuose pabrėžiamas jų teigiamas poveikis užimtumui ir įmonių pelno maržoms, tačiau reikia papildomų vertinimų, kad būtų visapusiškai įvertintas jų poveikis darbo užmokesčiui, investicijoms, užimtumui ir įmonių maržoms. Naujausi vertinimai taip pat rodo, kad visų darbo sąnaudų mažinimo programų konsolidavimas ir jų pertvarkymas į nuolatinį socialinio draudimo įmokų mažinimą padėtų optimizuoti jų poveikį užimtumui ir investicijoms;

(11) 2016 m. liepos 1 d. duomenimis efektyvusis vidutinis pelno mokesčio tarifas buvo 38,4 % – didžiausias Sąjungoje; kiti gamybos mokesčiai taip pat yra labai dideli. Vis dėlto Prancūzija ėmėsi veiksmų, kad 2020 m. įstatymais nustatyta pelno mokesčio norma būtų sumažinta iki 28 %. Be to, vartojimo mokesčių našta ir toliau mažėja mažiau nei kitose valstybėse narėse. 2014 m. Prancūzija užėmė 27 vietą Sąjungoje pagal mokestines pajamas, surenkamas iš vartojimo, išreikštas visų mokesčių procentine dalimi. PVM sistemai būdingas vidutinis standartinis tarifas ir žemi sumažinti lengvatiniai tarifai, taikomi didelei bazei. Sudėtinga mokesčių sistema gali būti kliūtis verslo aplinkai gerai veikti. Prancūzijos mokesčių našta didelė, tačiau kartu yra daug mokesčių lengvatų, sumažintų tarifų ir labai daug apmokestinimo sistemų, o dėl to išauga reikalavimų laikymosi sąnaudos ir padidėja netikrumas, ypač įmonėms. Bendros Prancūzijos mokesčių išlaidos yra didelės, daugiau kaip 3 % BVP. Mokesčius renkančių mokesčių administratorių administracinės išlaidos taip pat yra didelės ir viršija Sąjungos vidurkį;

(12) 2016 m. nedarbo lygis sumažėjo iki 10,1 %. Didesnis yra jaunimo, žemos kvalifikacijos darbuotojų ir ne Sąjungoje gimusių asmenų nedarbas. Tebevykdomos valdymo reformos yra labai svarbios derinant mokymo galimybes su įsidarbinimo perspektyvomis ir ekonominiais poreikiais. Tuo pat metu darbo ieškantys asmenys, žemesnės kvalifikacijos darbuotojai ir MVĮ darbuotojai nuolat susiduria su sunkumais norėdami gauti galimybių mokytis. Jų dalyvavimui ir teikiamo mokymo aktualumui užtikrinti gali tekti stiprinti jau esamas priemones ir perbalansuoti išteklius. Jaunimui, ypač mažiausiai kvalifikuotam, vis dar sunku patekti į darbo rinką. Atsižvelgiant į tai, iki šiol teigiamų rezultatų sulaukta įgyvendinus pameistrystės rėmimo priemones. Tačiau pirminis profesinis rengimas ir mokymas, ypač teikiamas mokyklose ir kai kuriuose tretiniuose sektoriuose, nėra pakankamai susietas su užimtumo

galimybėmis. Be to, palankių sąlygų neturintys mokiniai dažniau nukreipiami į pirminio profesinio rengimo įstaigas, kuriose taip pat didžioji dalis nebaigia mokslo, ir taip didinama nelygybė švietimo srityje. Mokinių socialinės ir ekonominės padėties įtaka ugdymo rezultatams yra didžiausia EBPO;

(13) 2016 m. dirbo tik 54,5 % ne ES gimusių darbingo amžiaus asmenų. Ne ES gimusių moterų užimtumo lygis (45,4 %) buvo vienas žemiausių Sąjungoje. Ne ES gimusių ir Prancūzijoje gimusių asmenų užimtumo atotrūkis 2016 m. padidėjo iki 17,5 procentinio punkto (moterų – 23,7 procentinio punkto). Dėl prastų ne ES gimusių asmenų užimtumo rezultatų mažėja bendras užimtumo lygis, ir tai rodo, kad darbo jėga yra nuolat nepakankamai panaudojama. Antros kartos imigrantų užimtumo rezultatai taip pat neigiami, ir to negalima paaiškinti amžiaus, išsilavinimo ir įgūdžių skirtumais. Be to, švietimo rezultatų skirtumai išlieka, nes antros kartos imigrantų rezultatai gerėja tik iš dalies. Siekiant išspręsti šią problemą, reikia išsamios strategijos, įskaitant visų pirma konkrečias kalbos įgūdžių, kvalifikacijos kėlimo ir mokymo, profesinio konsultavimo ir kitas tikslines aktyvios darbo rinkos politikos priemones. Siekiant skatinti dalyvavimą darbo rinkoje, itin svarbu suteikti galimybę veiksmingai naudotis paslaugomis ir imtis veiksmų prieš diskriminacinę praktiką, kuri turi poveikio ne ES gimusių asmenų ir antros kartos imigrantų įdarbinimui;

(14) nuo 2013 m. Prancūzijos minimalus darbo užmokestis indeksuojamas pagal šalies indeksavimo taisykles. Dėl nedidelės infliacijos ir lėtėjančio darbo užmokesčio augimo jo augimas buvo mažesnis nei standartinio darbo užmokesčio. Nors minimalus darbo užmokestis, palyginti su darbo užmokesčio mediana, yra didelis, su minimaliu darbo užmokesčiu susijusios darbo sąnaudos sumažėjo dėl atleidimo nuo socialinių įmokų. Minimalaus darbo užmokesčio didinimas skatina daugumos kategorijų darbuotojų darbo užmokesčio didėjimą ir kelia riziką, kad naujiems darbuotojams bus mokamas didesnis darbo užmokestis nei esamiems. Nors minimalaus darbo užmokesčio indeksavimas yra svarbus siekiant išlaikyti darbuotojų perkamąją galią, dėl dabartinio indeksavimo mechanizmo gali būti vėluojama imtis būtinų bendrų darbo užmokesčio koregavimo priemonių. Be to, šiuo metu esant dideliam nedarbui, kyla rizika, kad su minimaliu darbo užmokesčiu susijusios darbo sąnaudos mažins žemos kvalifikacijos asmenų užimtumo galimybes. Nepriklausomų ekspertų grupė kasmet vertina Prancūzijos minimalų darbo užmokestį ir pateikia neprivalomą nuomonę dėl jo pokyčių. Į šių ekspertų nuomonę dėl darbo užmokesčio *ad hoc* didinimo iki šiol visada būdavo atsižvelgiama, ir ji atlieka svarbų vaidmenį siekiant tokius *ad hoc* didinimus kontroliuoti;

(15) 2016 m. rugpjūčio mėn. priėmusi Įstatymą dėl darbo, socialinio dialogo ir profesinės karjeros, Prancūzija pradėjo įgyvendinti priemones, kuriomis siekiama gerinti įmonių gebėjimą prisitaikyti prie ekonomikos ciklų ir sumažinti segmentaciją. Įstatymu paaiškinamos atleidimo iš darbo dėl ekonominių priežasčių taisyklės, išplečiama daugumos įmonės lygmeniu sudaromų sutarčių taikymo sritis ir didinamas kolektyvinių derybų veiksmingumas. Vis dar aukštas nedarbo lygis kelia nedarbo išmokų sistemos tvarumo problemų. Šiuo klausimu socialiniai partneriai 2017 m. kovo mėn. pasiekė susitarimą dėl naujos nedarbo išmokų konvencijos, kurią patvirtino Vyriausybė ir kurios tikslas – sumažinti deficitą po 1,2 mlrd. EUR per metus;

(16) nors Prancūzija pagerino bendrą savo reguliavimo sistemos veikimą, verslo aplinka ir toliau vertinama vidutiniškai, palyginti su pagrindiniais konkurentais. Visų pirma, nepaisant to, kad toliau dedamos pastangos sistemą paprastinti, įmonės vis dar susiduria su didele reguliavimo našta ir greitai keičiamais teisės aktais. Tai viena iš pagrindinių kliūčių privačioms investicijoms. Įgyvendindama supaprastinimo programą, Prancūzija ėmėsi priemonių, kad sumažintų įmonėms tenkančią biurokratizmo naštą, tačiau penktadalis priemonių, patvirtintų iki 2016 m., 2017 m. gegužės mėn. dar nebuvo įgyvendintos. Tuo pačiu metu ribų efektas ir toliau turi įtakos įmonių plėtojimuisi ir jų ekonominės bei rinkos veiklos rezultatams. Padidintos socialinės ir fiskalinės prievolės, taikytinos įmonėms, kurių darbuotojų skaičius viršija tam tikrą skaičių, gali atgrasyti jas nuo tokios veiklos plėtros, kuri leistų joms eksportuoti ir diegti inovacijas. Šis ribos slenksčio efektas gali savo ruožtu turėti įtakos įmonių našumui, konkurencingumui ir tarptautinimui. Iš tikrųjų, remiantis empiriniais duomenimis, 10 ir 50 darbuotojų ribos yra ypač brangios darbdaviams, o Prancūzijos ekonomikai būdinga neproporcingai maža dalis šias ribas viršijančių įmonių – tai rodo, kad abu reiškiniai gali būti susiję;

(17) pagerėjo konkurencija keliuose paslaugų sektoriuose, tačiau kai kuriems ekonomiškai svarbiems sektoriams, pvz., apskaitos, architektūros, priežiūros namuose paslaugų, apgyvendinimo ir maitinimo paslaugų, taksi ir automobilių su vairuotoju nuomos paslaugų, vis dar būdinga maža konkurencija ir (arba) reguliavimo kliūtys. Tebėra kliūčių šias paslaugas teikti, visų pirma pertekliniai norminiai reikalavimai, ir tai atgraso nuo paslaugų teikimo arba riboja veiksmingą konkurenciją. Šias kliūtis sumažinus, esamos arba naujos įmonės galėtų, naudodamosi naujais technologiniais ir skaitmeniniais pokyčiais, didinti savo konkurencingumą ir (arba) patekti į rinkas, ir tai būtų

naudinga vartotojams: sumažėtų kainos ir pagerėtų paslaugų kokybė. Kad tai būtų pasiekta, kaip numatyta 2017 m. sausio mėn. priemonių, kuriomis būtų šalinamos kliūtys paslaugų rinkose, rinkinyje, Komisija pradėjo tarpusavio vertinimo procesą ir paragino valstybes nares atlikti savo kliūčių verstis tam tikromis profesijomis vertinimą;

(18) inovacijos Prancūzijoje neatitinka Europos inovacijų srities lyderių veiklos rezultatų. Sudėtingumo lygis vis dar aukštas, o bendras koordinavimas – problema. Prancūzijos suteiktos valstybės paramos ir vidutiniškų inovacijų diegimo rezultatų neatitikimas kelia klausimų dėl viešosios paramos mechanizmų veiksmingumo. Visų pirma, viešųjų mokslinių tyrimų centrų ir įmonių bendradarbiavimas yra nepatenkinamas, ir tai kenkia ekonominiam inovacijų sistemos pajėgumui;

(19) atsižvelgdama į 2017 m. Europos semestrą, Komisija atliko išsamią Prancūzijos ekonominės politikos analizę ir ją paskelbė 2017 m. šalies ataskaitoje. Be to, ji įvertino 2017 m. stabilumo programą, 2017 m. nacionalinę reformų programą, taip pat veiksmus, kurių Prancūzija ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais jai skirtas rekomendacijas. Komisija įvertino ne tik jų svarbą tvariai fiskalinei ir socialinei bei ekonominei Prancūzijos politikai, bet ir tai, kaip laikomasi Sąjungos taisyklių ir gairių, nes bendrą Sąjungos ekonomikos valdymą būtina stiprinti Sąjungos lygio priemonėmis prisidedant prie būsimų nacionalinių sprendimų;

(20) atsižvelgdama į šį vertinimą, Taryba išnagrinėjo 2017 m. stabilumo programą, o jos nuomonė ([1]) pateikta visų pirma toliau išdėstytoje 1 rekomendacijoje;

(21) atsižvelgdama į Komisijos nuodugnios apžvalgos ir šio vertinimo rezultatus, Taryba išnagrinėjo 2017 m. nacionalinę reformų programą ir 2017 m. stabilumo programą. Jos rekomendacijos pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 6 straipsnį pateiktos toliau išdėstytose 1–4 rekomendacijose,

REKOMENDUOJA Prancūzijai 2017–2018 m. imtis šių veiksmų:

1. Užtikrinti, kad būtų laikomasi 2015 m. kovo 10 d. Tarybos rekomendacijos pagal perviršinio deficito procedūrą. 2018 m. toliau dėti dideles fiskalines pastangas pagal Stabilumo ir augimo pakto prevencinės dalies reikalavimus, atsižvelgiant į poreikį stiprinti vykstantį atsigavimą ir užtikrinti Prancūzijos viešųjų finansų tvarumą. Visapusiškai peržiūrėti išlaidų straipsnius siekiant didinti veiksmingumą, kuris padėtų sutaupyti lėšų.

2. Stiprinti darbo sąnaudų mažinimo priemones, kad jų veiksmingumas būtų kuo labiau padidintas nedarant poveikio biudžetui ir siekiant padidinti jų poveikį užimtumui ir investicijoms. Išplėsti bendrą mokesčių bazę ir imtis tolesnių veiksmų siekiant įgyvendinti planuojamą įstatymais nustatyto įmonių pelno mokesčio tarifo sumažinimą.

3. Didinti darbo ieškančių asmenų, visų pirma žemesnės kvalifikacijos darbuotojų ir migrantų kilmės asmenų, galimybes patekti į darbo rinką, be kita ko, peržiūrint profesinio rengimo ir mokymo sistemą. Užtikrinti, kad minimalaus darbo užmokesčio pokyčiai derėtų su darbo vietų kūrimu ir konkurencingumu.

4. Toliau mažinti reguliavimo naštą įmonėms, be kita ko, toliau vykdant paprastinimo programą. Toliau šalinti kliūtis konkurencijai paslaugų sektoriuje, be kita ko, verslo paslaugų ir reglamentuojamųjų profesijų srityje. Paprastinti viešosios paramos inovacijoms schemas ir didinti jų veiksmingumą.

Priimta Briuselyje 2017 m. liepos 11 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

T. TÕNISTE

([1]) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1466/97 5 straipsnio 2 dalį.